

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

156. An sit revocatum privilegium iulii II. concessum Minoribus, ut
noviciatus interruptus possit continuari? Ex p. 3. tr. 2. res. 89.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76429](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76429)

etiam in domo paterna, benevole habetur, quia for-
 saui in illis diebus & noctibus, quibus extra Mona-
 sterium degit, occurreret aliqua asperitas in Religio-
 ne, quam ferre, vel nolle, vel non possit, & propter
 illam asperitatem decerneret non profiteri. Imò Rota
 in *decisionibus* 175. parte 1. tom. 1. in *recent.* iuxta Re-
 solutiones Eminentissimorum Dominorum Cardina-
 lium Sacri Concilij Tridentini interpretum iudica-
 vit Novitium, qui non stetit continuo per annum
 probationis, seu Novitiatu intra claustra Monasterij
 destinati, sed sæpius egressus est, & moratus in domo
 patris, in qua aliquoties pernoctavit, ex causa infirmi-
 tatis, & de licentia sui superioris non satisfecisse
 menti huius Constitutionis & fuisse declaratam nul-
 lam professionem: quam sententiam sequutus sum
 ego in facti contingentia cuiusdam regularis Ordinis
 Montis Carmeli huius Civitatis, qui extra Monaste-
 rium Sanctæ Mariæ Vitæ per aliquot dies causa infir-
 mitatis sui patris, & cum licentia superioris in do-
 mo paterna permansit, & pernoctavit. Hucusque
 Novarius.

2. Sed eius opinionem prorsus refellendam esse
 puto, quam in specie damnat Franciscus Bordonus in
trakt. de Professione Regulari capite 4. questione 14. ubi
 probat in terminis Bullæ Clementis VIII. Novitium
 in Anno probationis per aliquod tempus manens ex-
 tra Conventum sibi deputatum pro Novitiatu pera-
 gendo, si cum licentia superioris maneat extra illum
 minimum annum Novitiatu interrompere, & eius pro-
 fessionem esse validam. Et ratio est, quia qui cum ha-
 bitu manet extra Monasterium de licentia superioris,
 dicitur exorare in Monasterio, ut docet Abbas
 in *cap. ex rescripto de iur. iur. numero 5.* Vide Miran-
 dam in *Manual. Pralat. tom. 1. questione 22. articulo 5.*
 & Vecchium in *Praxi Novit. disp. 11. dub. 3. n. 10.*

RESOL. CLV.

An in continuatione anni Novitiatu detur parvitas
 materia? Ex p. 5. tract. 5. Ref. 19.

§. 1. Affirmativam sententiam docet Lessius lib. 2.
cap. 41. dub. 7. num. 59. ubi sic ait. Annus
 probationis debet esse continuus, quia quando ius cer-
 tum tempus, ut annum, vel mensem requirit, intel-
 ligendum est de tempore continuo, ut docet Ioan.
 Andreas in *cap. 1. de elect. in 6.* & alij. Deinde, quia
 annus assignatur, ut experiatur austeritates Religio-
 nis, has autem melius experitur continuando, quam
 dividendo. Denique ita habet consuetudo. Glossa tamen
 in *reg. cum qui, de reg. iur. in 6.* tenet sufficere
 annum interpolatum, quod Panor. in *cap. ad Apo-
 stolicam 16. de regularibus, num. 9.* non retineat, est
 contrarium putet verius. Idem tenet Barthol. Brix. ut
 refert Panor. & Specul. p. 4. rit. de *statu Monach. §. 1.*
 §. 37. etiam si longa fuerit intermissio, crediderim sa-
 ne paucorum dierum interpolationem non impedire.
 Ratio est, quia non minus idcirco experitur austeri-
 tates Religionis, si postea totidem dies, quot inter-
 misit, suppleat; atqui tota ratio cur annus debeat esse
 continuus, est, ut experiatur austeritates Religionis,
 ut alij Doctores fatentur. Accedit quod paucorum
 dierum intermissio non censetur impedire moralem
 continuationem. Ita Lessius *ubi supra.* Et hanc sen-
 tentiam videtur etiam docere ex Navarro, & Azorio
 noster Naldus in *summ. ver. Novitius, num. 4.* qui cum
 dicat interrupti novitiatu per exitu Novitij à claustro
 per tres, aut quatuor dies sine licentia sui Superioris,
 videtur docere exitum unius, vel duorum dierum
 non esse sufficientem ad hanc interruptionem indu-
 cendam; vide etiam Lorichium in *Thest. ver. regulares,*

§. 9. vers. si autem sine licentia, & Scorbum ver. No-
 vius vers. secundo est.

2. Sed non delectam hic apponere sententiam
 Suarez de *Relig. tom. 3. lib. 5. cap. 1. §. n. 6.* ubi sic ait.
 Mihi autem videtur magis esse considerandam gravi-
 tatem actionis per quam interruptitur probatio novi-
 tatus, quam temporis diuturnitatem, quia aliàs nihil
 certum de hac interruptione, cuiusque sufficientia dici
 poterit, sed relinquendum erit uniuscuiusque arbitrio;
 alicui enim videbitur parva mora trium, vel quatuor
 dierum, alij verò magna. Quocirca censeo si quis di-
 misso Religionis habitu egressus est, eo ipso inter-
 rumpi annum probationis, etiam si paulò post intra
 diem pœniteat, quia eo ipso amisit statum, quem
 habebat, & indiget nova receptione, & admissione,
 ut possit iterum Novitius esse. Sicut ergo hæc poste-
 rior receptio distincta est à prima; ita novitiatu inci-
 pit esse distinctus, atque hæc regula videtur mihi
 satis probabilis, ut quoties iuxta consuetudinem &
 modum Religionis censetur nova receptio necessaria,
 annus etiam probationis sufficienter interruptus exi-
 stimetur. Vnde quod Navarrus ait annum interrupti
 per exitum trium, vel quatuor dierum à Monasterio
 sine licentia Superioris, si intelligatur de exitu totali,
 id est, animo non redeundi, & dimisso habitu, non
 solum verum est, sed etiam sine limitatione temporis
 fuisse asserendum, quia actus ipse per se sufficit, & mor-
 taliter interruptit perseverantiam, & constantiam,
 propter quam continuitas in probatione postulatur.
 Si verò sit sermo de exitu animo redeundi, præsertim
 cum habitu, non credo interrupti novitiatu, etiam si
 sit per aliquot dies, nisi recognita à Prælo dimit-
 tatur, per ea, quæ superius adduxi. Huc vsque Suarez,
 cui adde Faustum in *Thest. relig. lib. 5. quest. 164.*
 Barthol. de Vecchis in *praxi Novit. disp. 11. dub. 3.*
 num. 7. Sanchez in *summa, tom. 2. lib. 5. cap. 4. num. 32.*
 Peregrinum in *nostr. constit. part. 2. cap. 1. littera C.*
 §. 8. vers. sed quid. & alios. Vide etiam Saluanum *conf.*
 12. & Acugnam in *cap. 1. num. 17. dist. 54.*

RESOL. CLVI.

An sit reuocatum privilegium Iulij II. concessum Mi-
 noribus, ut Novitiatu interruptus possit continuari?
 Ex p. 3. tract. 2. Ref. 89.

§. 1. Emanuel Rodriguez in *qq. Regul. tom. 3. qu. 15.*
 art. 8. referens multos viros doctos, tenet
 hoc privilegium per Concilium Trident. *sess. 25. de*
regul. c. 25. non esse reuocatum, in quo tantum defi-
 nitur, quod annus debeat esse integer, non autem quod
 debeat esse continuus; ex quo infert posse hodie om-
 nes Religiosos privilegij Mendicantium fruente,
 uti hoc privilegio.
 2. Verum Villalobos in *summ. tom. 2. tract. 35.*
diffic. 35. n. 9. sentit dictum privilegium sublatum esse
 à Tridentino, ita declarante Sacra Cardinalium Con-
 gregatione, & in facti contingentia ita Romæ fuisse
 decilum testatur ex Navarro, ac idè iudicat nullo
 pacto debere Prælatos aliter ad professionem admit-
 tere, nisi post annum probationis continuum exple-
 tum. Et ita hanc sententiam tenet etiam Faustus in
thes. Relig. lib. 5. §. 166. & Sanchez in *summa, tom. 2. lib.*
5. cap. 4. à num. 30.

Sup. hoc le-
 ge doctrinā
 trium præce-
 dentium Re-
 solutionum,
 & in tom. 3.
 tr. 1. Ref. 171.
 §. ult. per ta-
 tum &c.

RESOL. CLVII.

An ut valida sit professio, annus Novitiatu sumendus
 sit de momento ad momentum?
 Et an idem dicendū, si Novitius, expleto an, Novitiatu
 non